

№ 13
(46)

Борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо!

15-16

ЛИПНЯ
2005Р.

Вісник

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі”"

Зараз в редакції нашої газети знаходиться примірник Звернення від 21 липня 2005 року до Президента України та Прем'єр-Міністру України від ряду громадських організацій України стосовно намірів Уряду Ю.Тимошенко будувати нові ядерні блоки у нашій країні. Цьому Зверненню передувала нарада Кабінету Міністрів від 6 травня 2005 року, де була представлена Стратегія розвитку паливно-енергетичного комплексу на найближчі 30 років з пропозицією збудувати 11 ядерних енергоблоків та здати їх в експлуатацію до 2030 року.

Як ми розуміємо, ця подія не пройшла поза увагою громадськості. На сьогоднішній день ряд громадських організацій України, серед яких є і екологічні і молодіжні, засудили такі плани керівників паливно-енергетичної галузі України. Головними аргументами, які висувують вищевказані громадські організації, є доведення того, що атомна енергетика на Україні не тільки небезпечна, але й збиткова. У Зверненні наводиться той факт, що збитки „Енергоатому” (це головна управлінська структура атомної енергетики в нашій країні) в 2004 році складала 841,053 млн. грн.! Збитковості атомної енергетики сприяє дорожнеча ядерного палива, яке закуповується у Росії, а також проблема вивезення та захоронення радіоактивних відходів.

Як приклад наводиться банкрутство компанії British Energy у Великобританії, що подібно нашому „Енергоатому” виробляє атомну електроенергію і яка на сьогоднішній день вже є банкрутом та існує лише на дотації від держави. Подібні проблеми з атомної енергетикою існують й в Чехії, де вже дійшли висновку, що атомна енергетика є збитковою.

Виникають наступні запитання: чи потрібна нам атомна енергетика, чи праві керівники „Енергоатому” пропонуючи сумнівний шлях розвитку вітчизняної енергетики? Буде не по господарськи, якщо протягом тривалого часу вкладатимуться величезні кошти в небезпечну галузь, а на виході буде мінусовий результат. У кінцевому підсумку більш за усіх будуть страждати мало захищені верстви населення України, адже і підвищення тарифів і можливі відключення електроенергії збанкрутих енергетичних підприємств відчують на собі в першу чергу прості люди. Можна сказати ще більше: цілий народ може стати заложником атомної небезпеки заради сумнівних з точки зору економіки амбіцій урядовців.

Громадська організація „З'єднання борців „За справедливість””, територія діяльності якої охоплює Хмельницьку та Рівненську області, включається в боротьбу проти розширення атомної галузі України та додає своє підписи під Зверненням громадських організацій України до Президента України та Прем'єр-Міністра України щодо недопущення розвитку цієї неперспективної енергетики.

Для порівняння приводимо для вашої уваги уривки з доповідей на міжнародному симпозиумі енергетиків, які визначають інші, альтернативні способи добування електроенергії, які є більш вигідними та безпечними.

Витяг з доповіді про охорону довкілля. Нова ера енергетики. Кертіс Мур

Чи набуде перехід на нові види

ЯКОЮ БУТИ НОВІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ УКРАЇНІ?

Світ думає і діє щоб зменшити біду, а Україна планує її збільшити

енергії характеру технологічної революції?

Якщо на нас чекає революція, ми вже найближчим часом станемо свідками і виробництва, й використання енергії у зовсім новий спосіб. Власне, таких технологій буде чимало: так, абсолютно екологічно чисті вітер і сонце можуть служити джерелом електроенергії, яку використовуватимуть для виробництва водню – екологічно чистого палива для заводів, ТЕЦ, машин і, можливо, навіть кораблів і літаків. Дахи будинків замість гонту можна вкривати панелями, що перетворюватимуть сонячне світло на струм. Разом із дарами ланів фермери збиратимуть урожай електрики, отриманої з енергії вітру.

Якщо ж процес піде еволюційним шляхом, світ, можливо, й надалі користуватиметься видами палива, що забруднюють довкілля, - вугіллям, нафтою, природним газом - але в інший спосіб, за допомогою нових, чистіших, ефективніших технологій. Замість бойлерів та кондиціонерів, будинки у містах і навіть віддалених селах будуть обладнані паливними елементами - компактними, безшумними, надчистими пристроями, що вироблятимуть електроенергію шляхом хімічних реакцій, побічними продуктами яких стануть абсолютно чиста вода, тепло і мінімум - а, можливо, й нуль - екологічно шкідливих речовин.

Пристане світ до одного з цих сценаріїв чи це буде яєсь поєднання обох, навряд чи з'ясується протягом кількох наступних років. Ясно, проте, що, підштовхуванні бурхливим зростанням населення планети і ще швидшим підвищенням рівня життя в багатьох частинах світу, зміни не забаряться. АББ (Асса-Браун-Бовері), пропонує технологію ТЕЦ, що працюють на традиційному вугіллі, але зменшують забруднення довкілля на 90 відсотків. Такі станції уже збудовано у Швеції, Іспанії та Сполучених Штатах. На електростанції Фуцу загальною потужністю 2000 мегават, що належить Електроенергетичній компанії Токіо, турбіни комбінованої о циклу “Дженерал електрик” працюють у тандемі з системою “селективного каталітичного відновлення” (СКВ), яка зменшує забруднення хімічним шляхом. Фуцу генерує електрику з ККД 47 відсотків, що приблизно на третину краще, ніж у середньому по галузі, у той час як рівень забруднення не перевищує 10 % відсотків того, що викидають в атмосферу інші станції. Зараз будується ще чистіша й

ефективніша електростанція. Вже декілька американських компаній постачають абсолютно екологічно чисті вітряні електростанції, які виробляють дешевшу - принаймні, не дорожчу - енергію, ніж вугільні ТЕЦ, Сонячні батареї виготовляють близько 15 різних компаній.

Паливні елементи, які хімічним шляхом перетворюють водень чи такі його «носії», як метанол або природний газ, на електроенергію, вже сьогодні встановлюють на дослідних виробництвах у Каліфорнії, Японії та інших частинах світу.

Більшість країн заохочували перехід на поновлювані джерела енергії - тепло Землі, сонце, вітер, біомасу. Нині ці екологічно чисті, часто невичерпні джерела задовольняють до 5 відсотків енергетичних потреб таких країн, як Австралія, Австрія, Данія, Канада, Швеція, Швейцарія.

Які ж види палива переважатимуть у майбутньому? Абсолютно чисті (“з нульовим забрудненням”), очищені вугілля, нафта й природний газ - чи якісь зовсім інші енергоносії? Багато хто схильний вважати, що людство неминуче прийде до абсолютно чистої енергетики, тобто використання енергії вітру, води, сонця і ядерних реакцій.

Вітер. Вітряні турбіни - пристрої для перетворення вітру на корисну механічну чи електричну енергію - є одними з найдавніших джерел абсолютне чистої енергії. Однак у наш час вони почали широко застосовуватися тільки в 70-х - 80-х роках, коли Сполучені Штати прийняли цілу низку програм розвитку цієї галузі енергетики. Вже на кінець, 1984 року в Каліфорнії, де прийнято закони про експлуатаційні компанії та інші акти, що заохочують використання альтернативних джерел енергії, працювало 8469 вітрових турбін загальною потужністю близько 50 електромегават (еМВт). Майже всі ці установи змонтовано у вітряних місцях групами по кількадесят і кількості штук (ці господарства дістали назву “вітряні ферми”). Загальна потужність усіх “вітроелектростанцій” у Сполучених Штатах на той час становила 650 еМВт.

Проте вітряні турбіни мали хронічні проблеми: великі коливання швидкості вітру спричиняли величезні перепади напруги, часто ушкоджуючи трансмісію, а лопаті зупинялися і псувалися від різного сміття, що потрапляло з вітром.

Однак виробники вперто боролися з цими недоліками, і нині покращені за останнім словом техніки варіанти вітрових турбін, розгорнуті у бойові порядки,

продовження на 3 стор.

Новини з
Інтернету

Слово народу – ЗАКОН!

24.06.05р.

5tv.com.ua – сайт п'ятого каналу та MIGnews.com.ua

Нова українська влада звільняє велику кількість урядовців, щоб збільшити ефективність своєї роботи. Так вважає 48,3% українців, що брали участь в опитуванні, проведеному Центром економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова.

30,5% вважають, що це робиться з метою утистки опозиції і покарання тих, хто підтримував колишню владу. 8,1% опитаних вважають, що це робиться з якою-небудь іншою метою, 13,1% респондентів невизначились з відповіддю на це запитання.

Опитування був проведений 27 травня – 2 червня у всіх регіонах України, опитано 2008 респондентів, теоретична погрешність не перевищує 2,3%, повідомляють Українські Новини.

Раніше Президент Віктор Ющенко неодноразово називав різні цифри, від 15 до 20 тис., звільнених урядовців після приходу нової влади.

У Тернопільській області за отримання хабара

затримана мер міста Скалат

21.06.05р.

5tv.com.ua – сайт п'ятого каналу

Як повідомила прес-секретар обласного прокурора Леся Долішна, жінку затримали в той момент, коли місцевий підприємець давав їй 300 доларів, щоб одержати дозвіл на встановлення торгового кіоску. Проти мера порушена кримінальна справа по частині 2 статті 368 Кримінального кодексу України.

Зараз затримана знаходиться в лікарні, оскільки пошкодилася на болі в серці. Біля її палати чергують працівники міліції. Незабаром суд розглядатиме можливість заміни меру запобіжного заходу на звільнення під заставу або на підписку про невиїзд.

ДО ВІДОМА ВКЛАДНИКІВ КОЛИШНЬОГО ОЩАДНОГО БАНКУ СРСР

30.05.2005р. Кабінетом Міністрів України була прийнята Постанова за №409 щодо виплати грошових заощаджень втрачених внесків, вкладених до 2 січня 1992 р. в установи колишнього Ощадного банку СРСР.

Відповідно до цієї Постанови уряд вирішив виплатити протягом 2005 року

частину грошової компенсації громадянам України, що мали гроші на рахунках Ощадбанку СРСР до 2 січня 1992 року, а також тим, хто має облігації Державної цільової позики 1990 року.

Пія виплата буде проведена на загальну суму 500 млн. грн. З них 225 млн. грн. отримують родичі тих вкладників,

які на цей час вже є померлими. Планується виплатити кожному вкладнику компенсацію в межах залишку проіндексованого вкладу, але не більше ніж по 500 грн.

Більш детально про порядок та терміни цих виплат читайте у наступних номерах нашої газети.

Закінчення, початок в попередніх номерах

На будівництво прибули начальник “Цивільбуду” Боценюк С.М. і головний інженер Оржеховський Г.Ф. Потім приїхали теслярі, підвезли дошки і обгородили котлован щитами. Мені наказали землю вивозити вночі. До котловану підвели електроосвітлення. Представники похоронного бюро привезли близько 20 домовин. Чоловік чотири з цієї служби складали останки людей у труни і автомобілями (5-а автоколона) вивозили. Куди саме, не знаю, але були чутки, що їх вивозили на околицю старого міського кладовища. Вкопали траншеї і там поховали. Точного місця не знаю.

Із продовженням земляних робіт стало очевидно, що останки людей трапляються вже за межами зробленої огорожі. Вирішили і далі обгородити весь будівельний майданчик. Домовин більше не привозили, оскільки не передбачали такої кількості трупів. За моїми підрахунками, вивезли трупів тисячі півтори. В основному знаходили їх на глибині трьох метрів. Це були чоловіки і жінки, але в основному чоловіки. Одяг був різний — і літній, і зимовий. Траплялися кирзові чоботи, гумові калоші із знаком лєнінградського виробництва. Жінки переважно були зодягнуті у білу натільну білизну. Траплялися чоловіки у військових штанах, кольору хакі, а також у шкіряних куртках, які нагадували чекістські. Будь-яких предметів побуту не зустрічав. В одного з трупів руки були зв'язані колючим дротом. На багатьох кістках виднілися залишки шкіри, волосся. Я оглянув близько 10 черепів. Всі вони мали дірки у потиличній частині, багато хто — по кілька. Причому, трупи, які

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в номері ВМ1(34) від 1-15 січня 2005р.

ПРАГНУЛИ ЗАМЕСТИ СЛІДИ

(з архівів УСБУ у Хмельницькій області)

поховані ближче до Палацу піонерів, були захороненні пізніше тих, що знайдені ближче до центру універмагу, бо кості були без одягу.

Серед трупів знайшли також двигун від “полуторки” або ЗІС-5. Поруч з майданчиком під будівництво ЦУМу знаходився вхід у підвал, який нагадував собою кімнату 3х4 метри. У цій кімнаті було дві арки: вбік до Палацу піонерів і в протилежний. Обидві замуровані. На одній із стін було безліч відмітин від куль (близько кількох тисяч). Обсипана, як горохом. Спорудження котельні (нульова частина) тривало двома місяцями раніше, ніж універмагу, фундамент котельні будували скляногового типу: по 8 колон у два ряди. Трупів при цьому не виявили, знаходили тільки сильця на глибині 1,5 метра і з ними стріляні гільзи від нагана.

Пізніше будівництво цього об'єкту я передав майстру Кавунову В.М. Хочеться додати, що залишки кісток продовжують тягнутися до Палацу піонерів і котельні, що було видно по зрізу землі.

Кудла Анатолій Гнатович,

1937року народження, українець, кранівник Хмельницького заводу залізобетонних і будівельних конструкцій. Власна заява.

У вересні 1966 року я працював водієм 5-ої автобазы “Головподільськбуду”. Зі своїм автомобілем ЗІЛ-555 був знаряджений на вивезення ґрунту від універмагу, який будувався.

Екскаваторник Рак Василь завантажив десь три машини і побачив разом з ґрунтом трупи людей. На цьому земляні роботи тимчасово припинили. Котлован обгородили. Наступного дня ґрунт не возили. Приїхав ГАЗ-51 з людьми і домовинами. Вони розкопали ґрунт, поклали останки страчених у труни і вивезли, як нам сказали, на кладовище. Оскільки в землі з'являлися все нові і нові трупи, то дали команду вивозити їх нашими машинами.

Директор нашого автопарку тов. Колодочка сказав, що ґрунт возитимемо вночі за визначеним маршрутом. На перетинах вулиць цілу ніч чергували працівники ДАІ. З ними домовилися: при під'їзді до перехрестя три рази мигнути світлом фар. Працювали з 23 години до ранку. За одну ніч я зробив близько п'ят-

надцяти ходок.

Возили трупи уперемішку із землею, вантажили екскаватором, на якому працював уже інший екскаваторник — якийсь Василь з Кам'янець-Подільського СУМБа, оскільки Василь Рак не міг побороти відрази. На екскаваторі був помічник — звали його Петро. Всі останки вивозилися на околицю старого кладовища, де була вирита траншея завдовжки близько 50 м. Місце освітлювалося прожекторами. Бульдозер тут же загортає трупи страчених землею. На кладовище останки вивозили днів чотири-п'ять. Потім кістки і черепи у ґрунті попадалися менше. І ми за командою керівників СУМБ вивозили землю на дамбу, де нині вулиця Інститутська. Однак у ґрунті все ще попадалися останки людей. І ми про це заявили. Нам сказали, що працівники похоронного бюро зберуть останки і поховують на кладовищі. ґрунт ні я, ні мої колеги в район цвинтаря на проспекті Миру в той час не возили.

Як очевидно, можу сказати, що **трупів вкопали близько двох-трьох тисяч**. Багато були в одязі, в основному літньому. Він добре зберігся. В найбільшому скупченні останків траплялися трупи, обтягнуті сухою шкірою. Мені навіть здавалося, що їх можна впізнати. В однієї жінки руки були скручені колючим дротом. Черепи, які мені траплялися, мали дірки в потилиці. Були жіночі трупи, які можна було визначити по спідницях і довгому волоссі, коротких чобітках. Весь ґрунт вивозили протягом місяця.

продовження витягів у наступних номерах

Наші читачі, певно звернули увагу на статтю в попередньому номері газети „Вісника малозахищених” про те, як „пішов у підпілля” житель Острозького району Рівненської області А.Смолій, переховуючись від правоохоронних органів.

Хто не читав цього матеріалу, нагадаю суть справи. Мова йде про дуже сумнівне рішення Острозького районного суду відносно громадянина Смолія, якого було засуджено по статті 185 Кодексу України про адміністративні правопорушення за злісну непокору працівникам міліції під час затримання. В свою чергу ця непопора виникла внаслідок неправомірного, як ми вважаємо, рішення міліціонерів Острозького районного відділу внутрішніх справ ст.л-та Коцюбайло та ст. л-та Середюка затримати громадянина А.Смолія за пияцтво (а саме, нібито за знаходження у нетверезому стані у громадському місці, що на думку міліціонерів ганьбило моральну честь та людську гідність інших людей).

Можливо, дехто з читачів не знаючи всіх обставин скаже, що це добре — покарали, ще одного п'яницю. Я також ніколи би не став на захист антиморальних елементів нашого суспільства, як би не деякі дивні, на мій погляд, обставини цієї справи.

Прочитавши більш уважніше матеріали суду по справі Смолія, які надішли до редакції газети, я замислився, чи не могло тут бути судової помилки по відношенню до „порушника”? Суддя, від якої згідно закону вимагався справедливий та всебічний розгляд справи, чомусь не виконала необхідних у спірних питаннях дій, на яких наполягав А.Смолій. Чомусь не були запрошені на засідання свідки з боку А.Смолія, а також свідки з боку обвинувачення. Не було уточнено на суді, як насправді проходило медичне обстеження на предмет виявлення степеню сп'яніння Смолія, хоча сам Смолій неодноразово говорив про його фальсифікацію. Я так розумію, що для судді все було ясно практично без слів, тому судове засідання по справі Смолія тривало трохи більше ніж 5 хвилин. Сам А.Смолій не визнав себе винним на судовому засіданні ані в пияцтві, ані у злісному опорі працівникам міліції. Але це не здивувало „суддів”, які, напевно, звикли відноситися до людей, що попали в „капкан правосуддя”, як до злочинців. Отже, і цей суддя став на бік ст.л-та Коцюбайла, який для цього зробив все: і „геройчно” затримав „злочинця”, і „організував” для нього медичне обстеження, і він же складав протокол та відповідні документи для суду, і він же пред'являв обвинувачення у суді. Саме судові засідання відбува-

МІЛІЦІЯ ЗАХИСНИК, ЧИ КАПКАН НА ЛЮДЕЙ?

лось, на мій погляд, також дуже дивно. Смолій на цьому засіданні знаходився перед „світлинами” очима лише двох людей: судді Чирюка Т.М. та ст. л-та Коцюбайла О.С. (у мене відразу виникла асоціація з горезвісними сталінськими „трійками”). Можливо, судовою процедурою і допускається розглядати подібні справи у такому складі, але як на мене, то я би не хотів щоб, наприклад, мою справу розглядали таким чином, особливо за участі обвинувача, який перед цим мав зі мною конфлікт.

Давайте тепер дещо уважніше розглянемо ті докази, якими керувався суддя при винесенні свого рішення.

Як впливає з матеріалів суду, а саме — з Постанови Острозького районного суду від 5.05.05. суддя ж зробив на підставі трьох доказів: Протоколу про адміністративне правопорушення громадянина А.Смолія від 02.05.05, Протоколу медичного освідчення на предмет алкогольного сп'яніння А.Смолія, поясненнями свідків.

Тепер давайте розберемось, що це за такі документи і що це за свідки.

Перший документ — Протокол про адміністративне правопорушення гр. А.Смолія від 02.05.05. Це порушення наче б то було скоєно ним у вигляді появи у громадському місці у нетверезому стані, причому його вигляд, пише ст. л-т Коцюбайло, „ображав людську гідність і громадську мораль”. Цікаво, чию ж мораль ображав А.Смолій о 12 годині ночі на пустинній сільській вулиці? Як в умовах обмеженої видимості можна було розгледіти, що зовнішній вигляд А.Смолія був саме неохайним і ображав найцінніші людські почуття? Якщо додати, що ст. л-т Коцюбайло їхав на машині, а степінь сп'яніння „порушника” з великим припущенням та сумнівом була визнана „легкою”, то, погодьтесь, що було б дуже проблематично будь-кому розпізнати ознаки такого „порушення” в подібних умовах. Треба мати неабиякі здібності, щоб виявляти на швидкості такі порушення. Ймовірно, ст. л-т Коцюбайло як раз і є таким „суперкопом”, Острозького райвідділу внутрішніх справ, але ж де він узяв уночі тих людей, моральну гідність яких ображав зовнішній облік Смолія? Де ті люди, яких повинен був захищати правоохоронець? Немає їх і не було тоді, крім ст. л-та Коцюбайла та його друзів. Чи може, ст. л-т Коцюбайло думає, що ця стаття стосується для захисту честі і гідності лише самих міліціонерів? Я вважаю, що все ж таки ця

стаття (185 Кодексу України про адміністративні правопорушення) існує для захисту людей, які знаходяться у якомусь громадському місці та потребують допомоги працівників міліції від п'яниці. Тепер скажіть, люди добрі, виходячи з вище викладеного, як ви вважаєте: чи можна було взагалі під час розгляду справи на суді визнати нічну сільську вулицю громадським місцем, а дії міліціонерів бездоганними? Чи був таким соціально небезпечним елементом А.Смолій, що його треба було арештувати силою? Де ж та справедливість, об'єктивність розгляду справи, що вимагається від судді? А це був його обов'язок.

Тепер розберемо другий документ. Це — “Виписка з протоколу медичного освідчення на предмет сп'яніння громадянина А.Смолія”. Можливо, суддя і не знав, яким чином був „добутий” той документ. Судочинець, безперечно, повинен довіряти правоохоронним органам, які надають такі документи, бо я думаю, якби суддя все ж таки узнав, яким способом це свідчення з'явилося на світ, він би його, як мінімум просто викинув. Бо історія появи цього документа є дуже брудною і не додає нашим правоохоронцям плюсів до набуття собі доброго імені, а скоріш, навпаки. Про порушення під час медичного обстеження неодноразово А.Смолій говорив на суді. Але суддя жодного разу не звернув уваги на ті слова, хоча на підставі саме цього медичного обстеження було винесене рішення про покарання гр.Смолія. Чому суддя не захотів перевірити те, як робили „експертизу” сп'яніння? Невідомо. Хоча, якщо б почав розбиратися, це надало б розгляду справи більше об'єктивності (тобто, як раз того, що від судді і вимагається).

Тепер — свідки Б. і В. Не знаю, чому вони не були на суді, але з деяких пір я дуже цікавився особами будь-яких свідків. Хто вони, звідки з'являються? В протоколі по справі Смолія фігурують прізвиська аж двох свідків. Тепер давайте поцікавимось, що то за свідки. Чи не трапиться так, як у випадку, про який розповіла мені людина, яка є зовсім непричетна до справи зі Смолієм?

Цей випадок трапився на Шепетівському залізничному вокзалі (Хмельницька область). Мій знайомий в нетверезому стані (свою вину він визнає повністю) був затриманий на вокзалі працівниками міліції, які провели його у відділенні міліції для складання протоколу про адміністративне правопорушення. Я узнав про цей випадок зі слів самого порушника, і ще тоді, в розмові з ним я піддав ту людину критиці за невміння

пити та поводитися у суспільстві, але деякі слова Олександра (так звали того порушника) мене зацікавили. Справа у тому, що для складання протоколу необхідні свідки, прізвиська яких заноситься у протокол посадовцем, що його складає. У випадку з Олександром він бачив тих свідків, як кажуть, на власні очі.

Один з свідків був міліціонером, але знаходився у службовому приміщенні у цивільному одязі. Він з готовністю взявся підтвердити “негідну поведінку” порушника. Мій знайомий був місцевим хлопцем та добре знав в обличчя того міліціонера. Разом з Олександром ми дійшли до висновку, що можливо цей міліціонер не просто тут знаходився в цивільному одязі, а не у формі. Він, як ми зрозуміли, як раз і був “групою підтримки” офіціального наряду міліції, тобто тим „незалежним свідком”, щоб засвідчити будь що на користь стражів порядку. Добре, що Олександр знав особливості “випадкового свідка”, а що говорити про тих, хто не знає? Вони все сприймають за чисту монету. Люди справді думають, що настільки обрали своїм зовнішнім виглядом честь та гідність громадян, що ті готові свідчити проти них у суді.

Другим свідком був місцевий прошайка, якого Олександр постійно бачив біля вокзалу. Всі гроші, які випрошувались вдень, увечері ним пропивались. Звичайно ж він також з готовністю взявся підтвердити аморальну поведінку Олександра. Можливо, що одне із призначень цього попрошайки як раз і було в тому, щоб бути другим свідком для міліції у необхідних випадках. А як же ще інакше можна пояснити його знаходження день у день у п'яному вигляді перед очима правоохоронців на цьому вокзалі? Щоб його не ганяли міліціонери, він був готовий для них на будь-яку послугу. Ось такі люди підписали протокол. В результаті був складений документ (копію якого Олександр отримав поштою) один до одного схожий на той, що написали про А.Смолія. Навіть формулювання як близькоки-братця: “...знаходився у п'яному стані, мав неохайний зовнішній вигляд, чим ображав людську гідність та громадську мораль.” Ось з таким механізмом залучення свідків до справи стикнувся Олександр під час свого контакту зі стражами порядку.

А яких свідків ми маємо у випадку з Смолієм? В ході журналістського розслідування, яке розпочалося по факту скарги гр. А.Смолія в організацію „Борців “ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ” щодо несправедливих дій по відношенню до нього з боку пра-

закінчення на 4 стор.

ЯКОЮ БУТИ НОВІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ УКРАЇНИ?

продовження, початок на 1 стор.

здатні виробляти кількість електроенергії, достатню для живлення такого гігантського міста, як Сан-Франциско, за цінами, цілком подібними до вартості електроенергії ТЕЦ.

Удосконалення в таких галузях, як конструкція лопастей, ККД вітрових турбін підвищується на 25 відсотків, а нові передавальні механізми і генератори дають змогу витискувати більше електрики як з урагану, так і з легенького вітерцю. Кіловат-година нових установок коштує 5 центів -менше, ніж у вугільних ТЕЦ.

У міру вдосконалення, нова технологія набувала ширшого вжитку. Приблизно 80 відсотків вітряної енергії світу “збирають” у Каліфорнії, та останнім часом цим серйозно зайнялися на Середньому Заході США і в Європі - особливо в Бельгії та інших регіонах.

З огляду на короткий час, за який можна розгорнути і запустити у виробництво вітряну станцію - не враховуючи час на збирання та обробку інформації про вітри в даному місці, це рік чи два - за сприятливих обставин темпи зростання вітроенергетики можуть бути надзвичайно високими. Цілком можливо, що ринковий потенціал для вітряних турбін до кінця сторіччя сягне 21 тисячі, еМВт.

Сонце. З енергією, сонця, справи йшли не так успішно, і все ж сонячні батареї й установи швидко заповнюють ринкові ніші. Якщо їхня вартість знижуватиметься й надалі, вони незабаром конкуруватимуть з великими теплоелектроцентралями. Вже зараз “термальні” установи, в яких сонце розігріває рідину до надвисоких температур і пара крутить турбіну-електрогенератор, дають енергію за цінами, близькими до конкурентноздатних.

Проте найбільш “елегантною” формою використання сонячної енергії залишається електрохімічна батарея, що заряджається від фотоелектричної станції, тобто пряме перетворення світлової енергії Сонця на електрику. Цей вид енергії - сама довершеність з багатьох поглядів: вона безплатна, максимально екологічно чиста і завжди під рукою. Сонячні установи, які можна придбати зі складу і змонтувати протягом кількох годин, можуть живити енергією як віддалені селища, так і одно сімейні будинки в центрі міста. Панелі-фотоелементи можна встановлювати на даху, на землі, надавати їм будь-якої форми як елементам естетичного оздоблення. Вони рідко виходять із ладу, а якщо одна з панелей зіпсується, решта справно працюватиме далі як у сонячну, так і в хмарну погоду.

На жаль, електроенергія сонячних батарей все ще коштує від двох до п'яти разів дорожче за отриману від спалювання вугілля, нафти чи природного газу. Ще гірше те, що вони не працю-

ють уночі. І все ж деякі країни замірилися найближчим часом розпочати широку експлуатацію “ідеального джерела енергії”. Наприклад, Японія й Німеччина субсидують населенню придбання сонячних панелей, Швейцарія та Австрія активно працюють над своїми програмами розвитку сонячної енергетики, а в Сполучених Штатах з новою силою відкрився інтерес до її можливостей.

Вода. У своїх планах щодо національної програми повернути США протягом заключних років сторіччя до рівня викидів двоокису вуглецю 1990 року Президент Клінтон дуже покладається на запровадження нових технологій та альтернативних джерел енергії, передусім енергії води. Адже з усіх поновлюваних джерел енергії сила води експлуатувалася найширше, хоча останнім часом будівництво великих ГЕС у країнах, що розвиваються, призупинилося через фінансові проблеми і занепокоєність екологічними наслідками. Втім, частка енергопотенціалу річок і океанів, що сьогодні працює на людину, залишається незначною: 5 відсотків в Африці, 8-у Латинській Америці, 9 - в Азії. Китай приборкав не більше 10 відсотків свого найбільшого в світі потенціалу, оцінюваного в 378 гігават. У розвинених країнах гідроенергетичний потенціал експлуатується активніше: на 26 відсотків у країнах-членах ОЕСР, на 52 відсотки у США.

Ядерна енергія. Для багатьох ядерна енергія й досі залишається екологічно чистою альтернативою. І справді, у цілому ряді країн, а надто Франції, де 70 відсотків споживаної енергії виробляють АЕС, ядерна енергетика робить вагомий внесок. Але, за незначними винятками, ніхто сьогодні не будує нових атомних станцій.

Перспективи ядерної енергетики найпохмуріші у Сполучених Штатах, де, порівняно з типовою станцією, зданого 1971 року, капітальні витрати в реальних цінах на кіловат-годину планової потужності підскочили для вже збудованих станцій учетверо. До того ж, терміни будівництва подвоїлися, а робота станцій, як і раніше, залишає бажати кращого. Тому ядерна енергетика втратила свою привабливість для інвесторів. З 1978 року немає замовлень на будівництво, нових ядерних реакторів, а ті тринадцять, що їх було розміщено у Сполучених Штатах між 1975 та 1978 роками, скасовано або підкладено на невизначений строк.

За обрієм на нас чекає або зовсім нове, або принаймні світліше майбутнє. Ясно одне: так далі жити не можна.

Від редакції. Не будемо говорити про погане, але скажемо що наша АЕС не краща за АЕС США надійністю і безпечністю; і що наша АЕС не як АЕС США за 60 км від житлових помешкань; і що ми своїх дітей любимо не менше ніж американці.

Від редакції: Як показують події останнього часу, в Україні стала актуальною проблема прозорості у суспільстві. Суть цієї проблеми заключається у тому, чи спроможне наше суспільство узяти контроль над діями (безчинствами) чиновничого апарату різноманітних відомств та державних структур.

Лист до редакції дописувача нашої газети В.І.Вдовиченко на сьогоднішній день можна вважати за приклад того, як ця проблема не вирішується на місцях. У своєму листі В.І.Вдовиченко торкнувся питання як міська влада м.Нетішина спробувала в дусі часу (тобто ніби із залученням громадськості – бо на комітеті виконкому, де приймалося рішення про підвищення квартплати не було жодного представника громадських організацій і інтереси мешканців ніхто не захищав) підняти майже утричі тарифи на квартирну плату.

Прочитав цей лист, читачі газети, самостійно складуть думку про те, чи був варіант дій місцевої влади дійсно прозорим (не говорячи вже про його доцільність), чи це була чергова спроба „пустити дим в очі” людям та вирішити проблеми ЖКО за рахунок населення.

ПРИКРО! ВДВІЧІ, ВТРИЧІ ПРИКРО! (Як платитимемо за квартири?)

Прикро не тому, що квартирна плата має бути підвищена, якщо вона не компенсує затрат комунальної організації. Прикро тому, що це підвищення проводиться у нас в Нетішині без належного інформування платників (за що ж беруть з нас ту плату? - ред.).

Щоб надати вигляд ясності і прозорості нарахуванню квартплати, ЖКО спочатку („НВ” № 14 від 08.04.2005р.) вміщує в газеті 4 таблиці, дві з яких названі „Розрахункова вартість...”, а дві інші — „Аналіз вартості...”

Але в „Розрахунках” немає обґрунтування ні однієї цифри (чому, наприклад, дератизація обходиться нам 0,010грн за кв.м житла, а не, скажімо, 0,50грн. чи 0,00001? Що ж можна аналізувати при такому обґрунтуванні базових показників?

Далі. Проведено мітинг, де з виступу начальника виробничого відділу ЖКО пані К. Корсун стало відомо, що на сьогодні в місті Нетішині 50 відсотків будинків потребують ремонту. То, як же це потрібно було хазяювати, щоб наймодше в Україні місто довести до такого стану? За один рік цього не зробили.

Потім, відбулися ніби „Слухання”, але без слухачів. Бо, як бачимо, не було матеріалів для обговорення (і сьогодні мешканці не знають, що ж обговорювати - ред.). І, нарешті, маємо рішення виконкому. От і прикро: ніби прозоро, а насправді — темнота.

Вдвічі прикро, що міська газета відбулась лишень кількома замітками, без інтерв'ю, без розмов з юристами та іншими фахівцями, з представниками громадських організацій, без виявлення та оприлюднення альтернативних думок щодо такого рішення, хоча б з деяких питань. Ніби читачі не є платниками квартплати і їм це цікаво, менш як смерч в Техасі — комусь трудно, співчуваємо...

Втричі прикро, що міськвиконком фактично став на сторону ЖКО, хоча відповідей — навіть на частину питань — у нього не було. А якщо він звернувся до юристів — спеціалістів з законності і доцільності розміру збільшення квартплати, то певне питань набагато б побільшало. Мало того, виконком дав дозвіл не виконувати ряд робіт, котрі раніш виконували комунальні організації. В замітці в газеті „Нетішинський Вісник” №29 від 22.07 заввідділом з питань соціально-економічного розвитку Наталія Заріцька по-

відомила, що — цитую — „Із загальних витрат, що входять до утримання будинків та прибудинкових територій (квартирної плати) виключені затрати на обслуговування та ремонт побутових електроплит. Ці витрати оплачуватимуться квартирнаймачами та власниками квартир за потребою, самостійно за встановленими тарифами.

Під час розгляду наданих розрахунків було запропоновано виключити витрати на проведення поточного ремонту під'їздів. Отже, поточний ремонт під'їздів здійснюватиметься за рахунок коштів квартирнаймачів та власників квартир.

Із витрат з обслуговування внутрішньої будинкових мереж водотеплопостачання водовідведення виключені витрати з обслуговування внутрішньоквартирного обладнання. Ці витрати також оплачуватимуться квартирнаймачами та власниками квартир окремо за встановленими тарифами” (кінець цитати)

Виконком не дочекався оприлюднення методик розрахунку квартплати, що їх розробляє Уряд.

До речі, Прем'єр-Міністр зацікавилась, куди просочуються фінансові потоки квартирної плати і попросила місцеву владу тимчасово утриматись від підвищення квартплат.

Виходячи з викладеного та керуючись принципами Статуту, прошу Громадське об'єднання „Борців „За справедливість” звернутись до Міськвиконкому з вимогами:

1. ЖКО повинно офіційно оприлюднити перелік робіт та послуг, які буде виконувати за рахунок квартплати та привести нормативну базу вартості цих робіт і послуг.

2. ЖКО має оприлюднити порядок компенсації збитків від неналежного виконання зобов'язань сторін.

3. Комунальна організація повинна укласти нові договори з платниками квартплати, оскільки умови раніше укладених договорів суттєво поміннялися.

4. Міськвиконком повинен визначити, які організації будуть виконувати роботи, невідгні ЖКО. Може, влаштувати тендер на право виконання окремих видів послуг, незалежно, вигідно це ЖКО чи ні?

В.І.Вдовиченко, пенсіонер

КОРУПЦІЯ НЕ ХОЧЕ ЗДАВАТИСЯ

Розгоряється скандал довкола посади ректора Національної академії державної податкової служби України в Ірпіні

17 травня цього року скандально відомого Петра Мельника, ректора Академії ДПС України в Ірпіні, доктор економічних наук, професора зняли з посади керівника навчального закладу наказом голови ДПА Олександра Киреєва.

Петро Мельник здобув славу під час виборів Президента України, коли, виконуючи функції керівника київського обласного відділення Партії Регіонів, почав зловживати становищем ректора академії. Він відверто агітував студентів, тиснув на них і залякував з метою примусити їх голосувати на виборах за Віктора Януковича.

В розпорядження правоохоронних органів потрапив відеозапис зустрічі Петра Мельника зі студентами, яка зафіксувала склад злочину. Проте, прокуратура відмовила в порушенні кримінальної справи проти ректора податкової академії переважно завдяки особистим зусиллям Генпрокурора Святолава Піскуна, кумом якого є Петро Мельник.

Зрештою, керівництво Державної податкової адміністрації України вирішило очистити керівництво підвідомчої академії та звільнило Петра Мельника з посади ректора Ірпінської ака-

демії.

Відразу після звільнення з посади Петро Мельник заліг у реабілітаційний відділ Інституту кардіології імені М.Стражеска, де йому нібито поставили діагноз — інфаркт.

Як не дивно, вже через два тижні, 9 липня, коли в Академії закінчився строк прийому документів абітурієнтів, Петро Мельник з'явився в навчальному закладі та почав непрямою хазяйнувати, роздаючи злочинні вказівки працівникам академії.

Зокрема, Петро Мельник дав вказівку працівникам режимного відділу винести з приміщення приймальної комісії сейф, в якому зберігалися всі особові справи абітурієнтів, протоколи засідань комісії та її печатка. Таким чином, матеріали приймальної комісії опинилися в руках Петра Мельника.

В понеділок, 11 липня нове керівництво академії розпочало відновлювати роботу приймальної комісії та спробувало повернути сейф, для чого довелося розрізати двері в кабінет екс-ректора Петра Мельника. А вже у вівторок, 12 липня Петро Мельник зробив заяву, що під час проникнення працівників академії до його кабінету та вилучення сейфу приймальної

комісії, з кабінету Мельника зникло 250 тисяч доларів (!).

Паралельно, розгорнулися суперечки в суді, де Петро Мельник оскаржив своє звільнення з посади ректора як (на його думку - ред.) незаконне.

14 липня мало відбутися судове засідання по справі Мельник проти ДПА з приводу поновлення на посаді ректора, але його перенесли. В цей же день відбулося зарахування студентів до податкової академії на перший курс на факультет податкової міліції. Вранці, 15 липня, коли батьки абітурієнтів зібралися в академії, щоб ознайомитися з інформацією про зарахування, з'явився Петро Мельник і (амбіційно - ред.) заявив, що зарахування до академії ДПС не дійсне. Колишній ректор вів себе вкрай нахабно, розказував батькам та абітурієнтам, що скоро він повернеться на посаду та буде переглядати всі результати вступних іспитів, кожену справу.

На сьогодні по навчальному закладу поширюються чутки, що в судовому засіданні 21 липня Петро Мельник буде поновлений на посаді ректора податкової академії. Зрештою, їх розпускає сам П.Мельник, який періодично з'являється в стінах академії та в спілкуванні

погрожує працівникам навчального закладу, що всі зарахування в академію в 2005 році — не дійсні. Мельник заявляє, що після 21 липня повернеться на керівництво в академію, а всі, хто посміє завершити прийом студентів та видавати накази про зарахування, позбавляться роботи.

Колектив академії не наважується на сьогодні суперечити Петру Мельнику та припиняти його нахабну поведінку, адже не виключено, що 21 липня він дійсно буде поновлений на своїй посаді. Принаймні, в цьому голові обласного осередку Партії Регіонів Петру Мельнику посприяють такі впливові друзі, як Генеральний прокурор України Святослав Пісун, з яким П.Мельник перебуває (ще раз підкреслює автор - ред.) у відносинах кумівства.

Кучмізм в Україні поступово змінюється системою кумівства. При цьому залишається незрозумілим, хто ж захистить інтереси студентів, колективу академії і, зрештою, державної податкової служби України?

за матеріалами “Чорних сторінок” офіційного сайту <http://blacklist.in.ua>

Юридична консультація

ОСКАРЖЕННЯ ДІЙ ПОДАТКОВОЇ МІЛІЦІЇ

Яким чином приватне підприємство (до речі, надзвичайно акуратний платник податків!) може захистити себе від неправомірних дій співробітників податкової міліції?

Податкова міліція складається із спеціальних підрозділів по боротьбі з податковими правопорушеннями, що діють у складі відповідних органів ДПА, та здійснює контроль за дотриманням податкового законодавства, виконує оперативно-розшукову, кримінально-процесуальну та охоронну функцію. Серед інших, її завданнями є, зокрема, попередження злочинів та провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері оподаткування, розшук платників, які ухиляються від сплати податків, попередження корупції в органах ДПА тощо.

Але посадові (або службові) особи податкової міліції (як і будь-яких інших органів ДПА) можуть виконувати свої обов'язки неналежним чином, умисно чи з необережності порушити вимоги закону. У такому разі незаконні дії чи рішення податкової міліції та її посадових і службових осіб можуть бути оскаржені у прокуратурі, а, як свідчить практика, ще ефективніше — у суді (зрозуміло, що не у господарському, оскільки такі справи йому не підвідомчі). Але у більшості суб'єктів підприємницької діяльності тут може виникнути певна проблема — адже, відповідно до ст. 248-1 Цивільного процесуального кодексу України (далі — ЦПК), тільки громадянин має право звернутися в суд зі скаргою, якщо він вважає, що рішенням, дією або бездіяльністю державного органу, юридичної або службової особи під час здійснення ними управлінських функцій порушено його права або свободи. До суб'єктів, дії яких можуть бути оскаржені згідно з даною правовою нормою, належать, зокрема, і органи державної виконавчої влади та їх посадові особи.

Отже, щоб подати скаргу до суду, слід визначити громадянина, права якого порушено діями працівників податкової міліції — ним може бути, наприклад, засновник підприємства чи його керівник. Внаслідок неправомірних дій щодо юридичних осіб певною мірою порушуються права їх засновників як власників корпоративних прав — адже вони відповідають, за борги підприємства у межах внесків до статутного фонду або у межах вартості акцій, що їм належать. Зазвичай, працівники податкової міліції якщо не припиняють роботу підприємства взагалі, то, принаймні, неми-

нуче спричиняють порушення в роботі підприємства, а це обов'язково призведе до того, що підприємство понесе збитки, і власники корпоративних прав не отримають доходи від свого майна чи взагалі його втратять. Також порушення прав підприємства неминує відображатися і на правах керівника підприємства: згідно зі ст. 43 Конституції України держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, а при порушенні нормальної роботи підприємства керівник позбавляється можливості нормально працювати і здійснювати управління, чим і порушується його конституційне право на працю. Навіть цих найпростіших аргументів має бути досить для подання скарги в суд з даного приводу (що однак не гарантує її успішного вирішення).

Щодо процесуального моменту оскарження, то, відповідно до ст. 248⁴ ЦПК, скаргу може бути подано безпосередньо до суду або до суду після оскарження до органу, службовій особі вищого рівня по відношенню до того органу, службової особи, що постановили рішення чи здійснили дії або допустили бездіяльність. Скарга подається за місцезнаходженням суб'єкта оскарження у двомісячний строк, що обчислюється з дня, коли громадянин дізнався або повинен був дізнатися про порушення його прав чи свобод. Надзвичайно важким є положення ЦПК про те, що подання скарги зупиняє виконання оскаржуваного акта. Суд повідомляє про подання скарги відповідний державний орган чи посадову особу не пізніше наступного дня після її прийняття.

Останнім з нюансів при поданні скарги є й можливість виникнення у скаржника додаткових витрат (крім сплати державного мита) — адже у ст. 248^с ЦПК зазначено, що витрати, пов'язані з розглядом скарги, включаючи й витрати на надання юридичної допомоги, а також витрати, пов'язані з поїздками, покладаються судом на заявника, якщо судом було постановлено рішення про відмову в задоволенні скарги, або на державний орган чи посадову особу, якщо було постановлено рішення про задоволення скарги заявника. Отже, якщо є підозра на безпідставність вашої скарги, перед її поданням слід зважити на імовірність виникнення вищезгаданих витрат.

до випуску підготував Олександр Добровольський за матеріалами Юридичного Вісника

В КАСАЦІЮ БЕЗ АПЕЛЯЦІЇ

Господарським судом було винесене рішення не на нашу користь. Апеляційну скаргу не подавали. З моменту прийняття рішення пройшло вже дев'ятнадцять днів, тобто строк апеляційного оскарження вже пропущено. Чи маємо ми ще якусь можливість оскаржити рішення суду, оскільки воно прийшло на нашу адресу через п'ять днів після його винесення.

Так, відповідно до ст. 85 Господарського процесуального кодексу (далі — ГПК) рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його прийняття, а у разі, якщо у судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення, юно набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня підписання рішення, оформленого відповідно до ст. 84 цього Кодексу. Тобто на даний момент це рішення вже набрало законної сили.

Відповідно до ст. 93 ГПК апеляційна скарга подається, а апеляційне подання вноситься, протягом десяти днів з дня прийняття рішення місцевим господарським судом, а у разі якщо у судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення — з дня підписання рішення, оформленого відповідно до ст. 84 Кодексу.

У випадку, якщо строк подачі апеляційної скарги було пропущено з поважних причин, апеляційний суд вправі поновити строк для подання апеляційної скарги.

Визначення того, чи є обставини пропуску строку для подання апеляційної скарги поважними, належить суду. Дані причини мають бути винятковими, і дійсно такими, що унеможливили вчасне подання апеляційної скарги.

У Вашому випадку, той факт, що рішення прийшло на вашу адресу через п'ять днів після його проголошення, не є поважною причиною, оскільки дана обставина не є винятком

вою, окрім того, вона є спільною для всіх сторін процесу (що ставить всіх учасників процесу в однакові умови), оскільки відповідно до ст. 87 ГПК рішення та ухвали розсилаються сторонам, прокурору, який брав участь в судовому процесі, третім особам не пізніше п'яти днів після їх прийняття.

Проте на даний момент Ви маєте можливість оскаржити рішення суду не до апеляційної, а одразу до касаційної інстанції, оскільки відповідно до ст. 107 ГПК сторони у справі мають право подати касаційну скаргу, а прокурор касаційне подання на рішення місцевого господарського суду, що набрало законної сили, та постанову апеляційного суду. Таким чином, існує можливість оскаржити рішення місцевого господарського суду без апеляційного розгляду скарги в апеляційному суді.

Можливість звернення до касаційної інстанції після спливу дев'ятнадцяти днів ще не втрачена, відповідно до ст. 110 ГПК касаційна скарга (подання) може бути подана (внесена) протягом одного місяця з дня набрання рішенням місцевого господарського суду чи постановою апеляційного господарського суду законної сили.

переховується на рідній землі як останній ворог. Кому ж він є ворогом? Хто його таким зробив? Якщо його зробили дурнем (а це за бажанням деяких правоохоронців зробити неважко - ми бачимо, що система відпрацьована) - то коли йому повернуть чесне ім'я і можливість нормально жити?

А. Лук'яненко

Від редакції: в даний момент справою захисту громадянина А.Смолія зайнялася громадська організація „Борців „ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ””. Виникають все нові та нові факти. Ми обов'язково будемо інформувати читачів, як проходить боротьба з бездушністю та свавіллям чиновників.

продовження, початок на 2 стор.

воохоронних органів Острозького р-ну, про одного з свідків вже стало відомо, що він відбував сім років позбавлення волі за рішенням суду. Що це за людина? Чи не є вона також маріонеткою в руках ст. л-та Коцюбайла? По відношенню до іншого свідка зараз також встановлюється його особа, тобто, хто він такий та які мав підстави свідчити проти Смоля. Але, якими би не були ці свідки, на судові засідання їх не запросили і через те невідомо, що взагалі вони були здатні свідчити. Свідків на засіданні не було, але у Постанові суду чітко визначено, що ця Постанова

МІЛІЦІЯ ЗАХИСНИК, ЧИ КАПКАН НА ЛЮДЕЙ?

прийнята на підставі не тільки документів, але ж й свідчень свідків. То як тепер можна вважати, що ця Постанова суду прийнята справедливо і об'єктивно, якщо не слухали цих свідків?

Крім цього, було б непогано, якщо при розгляді цієї справи врахувався ще один фактор, який міг істотно вплинути на справедливе рішення суду, а саме — особу ст. л-та Коцюбайла. Чи завжди він користується у своїй роботі чесними та справедливими методами? Можливо, сучасним законодавством не пе-

редбачено брати під сумнів міліцейські протоколи, а також особи тих, хто їх писав, але ж яктоді мати гарантований захист від свавілля стражів порядку у випадку їх недисциплінованості і не зовсім чистих дій?

Тепер, беручи до уваги усі перелічені вузькі місця цієї справи, дуже сумнівною виглядає її справедливості, правильності та всебічності розгляду, якщо дивитися на неї з точки зору простого громадянина. А що ж робити з гр. А.Смолієм? Отже він вже тривалий термін

Сказання мудрих

про справедливість

Бути справедливим в думках — не означає ще бути справедливим на справді.

Аристотель

Справедливість повинна бути сильною, а сила справедливою.

Б. Паскаль

Щоб навчити людей любити справедливість, треба показати їм її результати.

С. Сміт

Якщо сила з'єднається із справедливістю, то що може бути сильніше цього з'єднання?

Есхіл

Якби природа мала стільки законів, як держава, сам Господь не в змозі був би управляти нею.

К. Берне

Влада, не основана на законі, - ознака самого жакливого безсилля.

І. Герден

Закони — це павутина, великі мухи крізь неї прориваються, а дрібні в'язнуть.

Ш. Монтеск'є

Виконання законів більш важливе за їх видання.

Т.Джефферсон

“Вісник малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість””.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Газета виходить двічі на місяць
Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.
Передплатний індекс **08697**.
Ціна 42 коп. на місяць
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Листування з читачами - тільки на сторінках газети.
У разі переддруку подання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
БАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж: 2000 Зам. №225